

A portálunkon Vallás és a szex: mit tanítanak az új egyházak? címmel február 25-én publikált cikkük egy tudománytalan pamfletre hivatkozva olyan alaptalan megállapításokat tesz, amelyek mélyen sértik egyházunk, a Hit Gyülekezete jóhírnevét és tagjai emberi méltóságát.

A cikk a tárgyalt négy – teológiailag gyökeresen különböző – felekezetet „új vallási mozgalmaknak” nevezi. Ez a ténymegállapítás valótlan: a Hit Gyülekezete nem új vallási mozgalom, hanem keresztény egyház, melynek hitelvei a szexualitás területén (is) a négyezer éves zsidó-keresztény kinyilatkoztatás elveivel azonosak. Ráadásul a felsorolt négy felekezet közül teológiai értelemben egyedül a Hit Gyülekezete keresztény egyház, szemben az Önök állításával, miszerint a hivatkozott felekezetek többsége (négyből három) keresztény. Alapvető elvárás lenne, hogy a cikk (és az alapjául szolgáló tanulmány) a választott témát a valóságnak megfelelően, tényszerűen közelítse meg. A négy különböző felekezet szexualitásról való – valójában a legtöbb szempontból ellentétes – tanítását egységesen kezelni abszurdum.

További alapvető kifogásom, hogy Szenes Márta pszichológus – legalábbis e cikk fényében – egy szűk körű, szubjektív kutatás alapján tesz általános elmarasztaló megállapításokat a Hit Gyülekezete esetében több tízezer ember hitével, életvezetésével, erkölcsi magatartásával, családi felelősségvállalásával stb. kapcsolatban. Erre egy nagy mintaszámú, reprezentatív minta alapján végzett kutatás is csak korlátozottan lenne alkalmas. Ezzel szemben Szenes Márta egy interjúban (Fontos volt, hogy segíthessek, Szegedi Egyetem, 2009. február 9.) azt állítja, hogy összesen 18 (!) interjút készített a dolgozatához. Ez alapján általánosítani enyhén szólva dilettantizmusra vall. A mintegy hetvenezer tagot számláló Hit Gyülekezete minden tagjáról 3-4 ismeretlen szempont alapján kiválasztott személlyel beszélgetve von le általánosító – a szerző előítéleteit igazoló – tudományosnak beállított következtetést.

A cikk azt állítja, hogy a „párkapcsolatot nem az egymás iránti vonzalom vagy szerelem alapozza meg; ha így lenne, a gyülekezet nem tudná befolyásolni e kapcsolatok alakulását, márpedig valamennyi egyháznak megvannak az erre vonatkozó szabályai”, továbbá azt állítja, hogy e közösségek szemében a szex „mocskos dolog”, a fizikai örömök bűnös, megvetendő cselekedetek. Ezek a tényállítások a Hit Gyülekezetére vonatkoztatva szintén valótlanok. Egyházunk sohasem tartotta a szexualitást „mocskos dolognak”, sőt mindig nyomatékosan figyelmeztetett az ilyen felfogások helytelenségére; a szerelmet a legfontosabb szempontként kezeljük a házasságok megkötésében. Nem törekszünk a hívők hétköznapi életének „legkisebb mozzanatait is kontrollálni”, nem kell „minden tettel elszámolni a közösséggel szemben”, nem „adunk forgatókönyvet az emberek kezébe”, nem felel meg a valóságnak, hogy a Hit Gyülekezete fiatal tagjai „a családból nem hoznak mintát” és az sem, hogy „a párkapcsolatot nem az egymás iránti vonzalom vagy szerelem alapozza meg” – és sorolhatnánk a Hit Gyülekezetére a legkevésbé sem igaz állításokat, amelyek az ellenkezőjét több tízezer szeretetben, örömben élő házaspár tanúsíthatja.

A cikk szerzője és a nyilatkozó pszichológus egy ideológiai előítélet alapján abszolút igazságként kezeli azt, hogy a házasság előtti szexualitás („az ember már serdülőkorban megtanul rutinosan mozogni a nemiségben”) normális és helyes. Ezt az – egyébként pszichológiailag is nonszensz – felfogást számon kérni a zsidó-keresztény alapon álló egyházaktól, amelyek négyezer éve az ellenkezőjét tanítják, rosszindulatú tudatlanságra vall. Magyarországon a válások aránya 55 százalék feletti, egyre több HIV-fertőzött fiatal van, köztük a vírushordozók körülbelül 20 százaléka 25 év alatti, nem beszélve a tinédzserkori abortuszok és nemi betegségek magas számáról. Milyen alapon akarja a cikk nevetségesnek beállítani azokat, akik felelősen akarnak dönteni arról, hogy a házasságban élük meg a szexualitásukat? Miért ne dönthetne valaki úgy, hogy a Bibliát veszi figyelembe a döntésénél?

Hol a lelkiismereti és vallásszabadság, ha ezt egy tudományos formában előadott előítélettel gúny tárgyává lehet tenni? A kommunista diktatúra kultúrpolitikájának volt stratégiája, hogy a hívőket beteg és a nem hívőknél alacsonyabb rendű embereknek állították be. Azóta ritkán hallottuk ezt a hangot.

A Hit Gyülekezetében felnőtt emberként, szabad döntéssel megházasodott fiatalok és idősebbek személyiségi jogait és emberi méltóságát mélyen sértik az olyan, róluk tett valótlan, általánosító állítások, melyek szerint ők „megrekedtek a pszichoszexuális fejlődésben”, „gátlásokkal küzdenek”, „a kontrollfunkciók nem működnek bennük megfelelően a szexuális vágyakkal kapcsolatban”, „új identitásuk ára sok esetben az egyéniség elvesztése”, „háttérbe szorul a valós világ” és „illuzórikus vallási világ válik az egyetlen élhető térré” számukra, „az egyes szám első személy fokozatosan eltűnik”, „tapasztalathiány, kritika nélküli attitűd” jellemzi őket, „a világ számukra végtelenül leegyszerűsített, ... jól meghatározott forgatókönyv alapján élnek.” Ezzel szemben a valóság az, hogy az életmód, a vallás és a világnézet szabad megválasztásának, egyéni és közösségi gyakorlásának joga és lehetősége nem „odú”, és nem „kelepce”, hanem a lelkiismereti és vallásszabadság alappillére.

Nagyon helyes, hogy társadalmunk, különösen a média és a politika etikai normái a legmagasabb szinten védik például a romákat a közösségi megbélyegzést, sértegetést tartalmazó közbeszédtől. A vallási kisebbségek, közösségek védelme kevésbé fontos? Le merne írni hasonló kollektív becsületsértéseket a HVG bármelyik etnikai kisebbségről?

A HVG-től olvasói többlet érdelemnek, mint egy előítéletes pamflet szolgálai és konfúz zanzásítását. A pellengérré állított közösségek pedig joggal várták volna el azt, hogy megkérdezzék őket. Ezt – legalábbis a Hit Gyülekezete esetében biztosan – a HVG és a szerző elmulasztotta. Ha már hites fotóval illusztrálták a cikket és a Hit Gyülekezetéhez kapcsolódó írást csatoltak hozzá, illett volna felvenni a telefont.

Tisztelettel:

Dr. Ruff Tibor
Teológus